

THEOGNIDEA

- 390 ψεύδεά τ' ἔξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας,
 ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα, κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔστιν
 ἡ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανίην.
 ἐν πενίῃ δ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὸν ἀμείνων
 φαίνεται, εὗτ' αὖ δὴ χρημοσύνη κατέχῃ·
 395 τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὐ τέ περ αἰεὶ
 ἴθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύῃ·
 τοῦ δ' αὐτὸν οὐτε κακοῖς ἔπειται νόος οὐτ' ἀγαθοῖσιν.
 τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τά τε καὶ τὰ φέρειν,
 αἰδεῖσθαι δὲ φίλους φεύγειν τ' ὀλεσήνορας ὅρκους
 400 ἐντράπελ', ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενον. ⊗

-
- μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
 ἔργυμασιν ἀνθρώπων. πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
 σπεύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, ὅντινα δαίμων
 πρόφρων εἰς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
 405 καὶ οἱ ἔθηκε δοκεῖν, ἢ μὲν ἦι κακά, ταῦτ' ἀγάθ' εἶναι,
 εὔμαρέως, ἢ δ' αὖ ἦι χρήσιμα, ταῦτα κακά.
-

φίλτατος ὃν ἥμαρτες· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
 ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

(Theognidis)

- οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω > 1161
 410 αἰδοῦς, ἦ τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι Κύρν' ἔπειται. 1162

(Theognidis)

οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἔταιρος

409-10 v. ad 1161-2